

Arrest

nr. 163 396 van 2 maart 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 25 februari 2016 van de gemachtigde van de staatssecretaris tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 25 februari 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 maart 2016 om 12.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat Alexander LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker heeft blijkens het administratief dossier een ganse historiek van veroordelingen. Reeds verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten werden hem ter kennis gebracht.

Op 28 oktober 2011 wordt er een ministerieel besluit tot terugwijzing getroffen dat, blijkens de nota met opmerkingen, aan verzoeker ter kennis werd gebracht op 18 november 2011.

De gemachtigde van de staatssecretaris treft op 25 februari 2016 een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Hierin wordt onder meer verwezen naar het ministerieel besluit tot terugwijzing. Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Voor wat betreft de beslissing tot vasthouding die besloten is in de bestreden beslissing, dient de Raad op te merken dat een dergelijke beslissing overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) enkel aanvechtbaar is bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van deze beslissing.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat op 28 oktober 2011 een ministerieel besluit tot terugwijzing is genomen, waarbij verzoeker wordt gelast het grondgebied te verlaten, met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, op straffe van het bepaalde in artikel 76 van de vreemdelingenwet, behoudens bijzondere machtiging van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid. Dit ministerieel besluit is definitief en uit niets blijkt dat verzoeker de voormelde bijzondere machtiging zou gekregen hebben of een aanvraag tot intrekking of opheffing van het besluit tot terugwijzing heeft ingediend, laat staan dat een beslissing over dergelijke aanvraag zou zijn genomen. Verzoeker reikt ter terechtzitting ook geen elementen aan waaruit blijkt dat het anders zou zijn. Hij heeft dan ook geen belang bij de schorsing van het bestreden bevel aangezien het ministerieel besluit, waarbij verzoeker gelast wordt het grondgebied te verlaten met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, nog van kracht is. De rechtstoestand van de verzoeker blijft dus, zelfs in geval van een schorsing van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, ongewijzigd (*cf.* RvS 19 december 2006, nr. 166 090). De wetgever heeft in artikel 26 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk voorzien dat de verbodsmaatregel gedurende 10 jaar geldt, dit wil zeggen vanaf de datum van het besluit, tenzij dat besluit wordt opgeschort of ingetrokken en dit los van de uitvoering van de verbodsmaatregel (*cf.* RvS 27 februari 2013, nr. 222 654).

De ingestelde vordering is derhalve onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend zestien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. SOETINCK,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

N. MOONEN